

foapte mape ești din înțept, înțindă, căcăma săpările și și bătindă-și căstele căcăda sa chea ţape.

Apolloniș se dăsse la dănsălă, și, înțindă-ți cădăcheală, prezentă săkăsse și căcăpale, și zisse:

— Leă din Nemea, vîjii că vîș din Kopinta. Suntă oță zisse de căndă amă fostă în bisericia ta: atunci era goallă! Leă din Nemea, și amă băzătă pellea pe șterii și Ercălă... Dă-te! și cărățe să spieră pe ală, nu ne mine; căci, eă, știă că este nu mai o șterpă. În noaptele vîngătorului tău, lassă-ne să trechăm!

Leală s'affondă în părțilele pătmâncălăi, căre remasă căskată în partea loculăi unde se săkăsse elă nevăzătă.

Așendoi călătorii okolări căskătăra, și 'șă șrmară drăgușă.

Dacă, ciapă înțip'acheală minătă, o feară noastră se arată pe înțindămea măntișorului, și se detine josă înaintea călătorilor: ea avea sănătatea de leă, sănătatea de capă, o cădă de dragonă, și skotea vîrtejă de flacări pe gura sa deschișă.

Apolloniș nu se spiera de locă de flacăra a-aceea pe căldărușă să spăiasă de mătăriile lealăi și de șterpătările căcăpale. Se dăsse către feară, totă căcădăcheală înainte.

— Fiță și Tifon și a Eridanei, Cimeră fantastă, zisse elă, n'amă nici săcătorele pîcă calălău appinată allă și Bellerofonte; dacă știă vorba chea mașikă că căre te săpăsă rețele Lichie... Cimeră, să-ți nevăzătă! și lassă-ne călăra.